

[I. A. Hansen.]

Forslag, som er Udtryk for den anden Side i Ministeriet, og som vilde medføre en Ordning, der ikke tillader os at opfylde vore internationale Forpligtelser, hverken i det Omfang, hvori Ministeriets Chef anerkender dem, eller i det Omfang, til hvilket den højtærede Forsvarsminister har forsøgt at skære dem ned. Jeg vover den Paastand, at med den Ordning, der foreslaas her, vil man end ikke være i Stand til at løse de rent politimæssige Bevogtningsopgaver, som den højtærede Forsvarsminister paaberaaber sig som de eneste, der forpligter.

Jeg maa her gøre nogle Bemærkninger om Haagerkonventionerne. Ganske vist hørte jeg den højtærede Udenrigsminister sige under Finanslovbehandlingen, at Haagerkonventionerne har faaet en svindende Betydning efter Kellogg-Pagtens Indgaelse. Men det er dog Haagerkonventionernes Forpligtelser, som Regeringen paaberaaber sig Gang efter Gang ved Motiveringen af dette Forslag; det gælder baade den højtærede Statsminister og den højtærede Forsvarsminister. Den sidste siger i sin Forelæggelsestale, at de Forpligtelser, Danmark har paataget sig overfor andre Lande, skal opfyldes helt og fuldt, og andetsteds siger han: Det er vor Opfattelse, at med dette Forslag vil vi kunne opfylde alle vore internationale Forpligtelser. Det er Haagerkonventionerne, her tales om. Den højtærede Regering vedkender sig overhovedet ikke andre internationale Forpligtelser end Haagerkonventionerne. Den gør gældende, at Folkeforbundspagten ikke indeholder Forpligtelser af militært Art. Deri er den i Modstrid med os. Jeg har Gang efter Gang haft Lejlighed til at hævde, at det er vor Opfattelse, at Folkeforbundspagtens Artikel 8 forudsætter militært Beredskab hos de Lande, der slutter sig til Folkeforbundet. Men det er en Sag for sig. Det er Haagerkonventionerne, den højtærede Forsvarsminister taler om her, og han paatager sig i sin Forelæggelsestale at give et Referat af disse Konventioner. Han indskrænker sig til at gengive et enkelt Afsnit, og han vælger Artikel 25 i den XIII Konvention om neutrale Magters Rettigheder og Forpligtelser under Søkrig. Der staar i Artikel 25:

„En neutral Magt er i Forhold til de Midler, hvorover den raader, pligtig at udøve den fornødne Opsigt for at forhindre enhver Krænkelse af de foregaaende Bestemmelser i sine Havne, eller paa sine Rede og sit Søterritorium.“

Den højtærede Forsvarsminister læser dette op, og saa følger han til: „I Forhold til de

Midler, hvorover den raader. Men hvilke Midler den raader over, det bestemmer den selv fuldkommen suverænt“ — og dermed er den højtærede Forsvarsminister færdig med Haagerkonventionerne. Vi bestemmer altsaa selv, hvilke Midler vi raader over, og hvis vi bestemmer os til, at vi slet ingen Midler vil raade over, kan vi være lige gode Venner med Verden og Haagerkonventionerne af den Grund; hvor intet er, har Kejseren og Artikel 25 tabt deres Ret.

Nu har den højtærede Forsvarsminister ganske vist ikke selv fundet paa denne Fortolkning, men han mener aabenbart, at det er en storartet Fortolkning, et Stykke glimrende Prokuratorkunst. Hele hans Forslag og hans Argumentation hviler i Virkeligheden paa denne Kunstfærdighed, hvis retmæssige Opfinder imidlertid er den højtærede Udenrigsminister. Allerede før Verdenskrigen var den højtærede Udenrigsminister i talrige Artikler inde paa denne Fortolkning. Han maa dog imidlertid allerede den Gang have haft et Indtryk af, at den ikke lod sig bringe i Overensstemmelse med Haagerkonventionernes Ordlyd og heller ikke med den almindelige europæiske Opfattelse af denne Ordlyd. Derfor gjorde han i 1913 et Forsøg paa at faa Haagerkonventionerne ændret i Overensstemmelse med denne hans hjemmegjorte danske Fortolkning. Den 8. April 1911 havde det internationale Raad besluttet at nedsætte en Kommission med den Opgave at undersøge Spørgsmaalet: Erklæringer af permanent Neutralitet. I Kommissionen sad der foruden Repræsentanter for Rumænien, Frankrig, Ungarn og Belgien ogsaa Repræsentanter for de tre nordiske Stater, og det var som Ordfører for denne Kommission, at den højtærede Minister paa den interparlamentariske Konferencé i Haag i 1913 motiverede en Række Ændringsforslag til Haagerkonventionernes vigtigste Artikler.

Nu skal jeg overfor den højtærede Forsvarsministers summariske og meget mangelfulde Referat af Haagerkonventionerne give et udførligt Resumé af disse Konventioner. De er ret vanskeligt tilgængelige i Rigsdagens Arkiv, men ærede Medlemmer, som ønsker at studere dem, vil jeg gøre opmærksom paa, at Konventionerne V og XIII findes i dansk Oversættelse i Betænkningen fra Militærkommissionen af 1919 Bind II, Sp. 777—87. Jeg beder om den højtærede Formands Tilfaldelse til at citere et Par af de vigtigste Konventioner og sidestille dem med de Ændringsforslag, som den højtærede Udenrigsminister stillede paa Konferencen i